DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 33. | WARSZAWA, DNIA 10 LIPCA 1921. | Rok III.

Ustawy i rozporządzenia.

102

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów, z dnia 4 lipca 1921, L. VI—3930 w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dziennik Praw Nr 44, poz. 310) oraz art. 6 i 7 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64 poz. 385) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Poczt i Telegrafów zarządu poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw Nr. 119 poz. 786) podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, oraz zarządzam co następuje:

§ 1. Nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, według załączonej taryfy, obowiązują począwszy od dnia 15 lipca 1921 r. z wyjątkiem wszelkich opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych, które wchodzą w życie od dnia 1 sierpnia 1921 r.

Różnice powstałe między opłatami już wniesionemi a nowo ustanowionemi za czas po 1-ym sierpnia 1921 roku winny być dodatkowo wpłacone.

Interesowanym osobom wolno jednak do końca lipca 1921 r. wypowiedzieć abonament telefoniczny względnie korzystanie ze skróconych adresów telegraficznych; w takim razie będą im zwrócone opłaty, wniesione za czas od 1 sierpnia 1921 r.

Podwyższone opłaty za rozmowy telefoniczne będą pobierane od 15 lipca 1921 r.

§ 2. Wprowadza się w obrocie miejscowym listy do wagi 250 gramów za jednolitą taryfą zniżoną.

§ 3. Kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem podwyższa się do 25.000 marek.

§ 4. Dopuszcza się pospieszne przesyłki listowe w obrocie z zagranicą pod warunkami, które określi osobne rozporządzenie.

§ 5. Nowe taryfy obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Opłaty za abonament telefoniczny, za stałe połączenia nocne i różne opłaty telefoniczne obowiązujące obecnie w b. dzielnicy pruskiej zostaną osobno uregulowane.

W obrocie z obszarem Wolnego Miasta Gdańska oraz z urzędami Litwy Środkowej obowiązują taryfy wewnętrzne.

§ 6. Z dniem wejścia w życie tej taryfy tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należytościach, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem, a w szczególności rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 30 listopada 1920 r. (dz. Ustaw nr. 113 poz. 749) i rozporządzenie Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z 10 grudnia 1920 r. (Dz. urz. Min. b. dz. pr. nr. 79 poz. 534) z wyjątkiem rozdziałów A, D i E taryfy telefonicznej tego rozporządzenia.

Minister: *Stesłowicz* w. r.

TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA.

1. Taryfa Pocztowa.

A. Wewnętrzna taryfa pocztowa.

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy: Mk. f.

do wagi 250 gramów . . . . 5.—

		Mk. f.
	b) obrót zamiejscowy:	
	do wagi 20 gramów	5.—
	„ „ 250 „	10.—
	urzędowe ponad 20 gr. do 2.000 gr.	10.—
2.	Kartki pocztowe:	
	a) pojedyńcze	4.—
	b) z odpowiedzią	8.—
3.	Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach	2.—
4.	Druki zwykłe:	
	do wagi 50 gramów	1.—
	„ „ 100 „	2.—
	„ „ 250 „	5.—
	„ „ 500 „	10.—
	„ „ 1000 „	15.—
	urzędowe ponad 1000 g. do 5000 g.	15.—
5.	Druki dla ociemniałych:	
	do wagi 500 gramów	1.—
	„ „ 1000 „	2.—
	„ „ 1500 „	3.—
	„ „ 2000 „	4.—
	„ „ 2500 „	5.—
	„ „ 3000 „	6.—
6.	Papiery handlowe:	
	do wagi 250 gramów	5.—
	„ „ 500 „	10.—
	„ „ 1000 „	15.—
7.	Próbki towarowe i przesyłki mieszane:	
	do wagi 250 gramów	5.—
	„ „ 500 „	10.—

8. Czasopisma:

Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.

Opłata wynosi:

I. Za czasopisma wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:

a) przy dwurazowem wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14%
najmniej jednak miesięcznie . . . . 15.—

		Mk. f.
b) przy jednorazowej wysyłce	10%	
najmniej jednak miesięcznie		10.—
II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I, których pojedyńczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów	7%	
najmniej jednak miesięcznie.		5.—
III. Za czasopisma pod II, których pojedyńczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów . .	4%	
najmniej jednak miesięcznie		0.50
9. Przekazy:		
do 100 marek		3.—
„ 250 „		5.—
„ 500 „		10.—
„ 1.000 „		15.—
„ 2.500 „		30.—
„ 5.000 „		50.—
„ 10.000 „		100.—
„ 15.000 „		135.—
„ 20.000 „		170.—
„ 25.000 „		200.—
10. Listy wartościowe:		
Za listy wartościowe zamknięte (opieczętowane przez nadawcę):		
a) należytość za list zwykły do 20 gr.		5.—
„ „ „ „ 250 gr.		10.—
„ „ urzęd. ponad 20 g. do 2000 g.		10.—
b) za polecenie		5.—
c) należytość od deklarowanej wartości za każde 1000 marek lub część tychże		15.—
Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należytość od wartości w podwójnej wysokości.		
11. Paczki:		
do wagi 1 kg.		20.—
„ „ 5 „		50.—
„ „ 10 „		100.—
„ „ 15 „		150.—
za każde dalsze 5 kg.		50.—

W obrocie między urzędami pocztowemi polskiej części Śląska Cieszyńskiego pobiera się za paczki do wagi 20 kg. opłatę jak za paczki do wagi 15 kg.

Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości.

	Mk. f.
Za paczki z książkami pobiera się połowę należytości od wagi.	
Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego należytość od wartości za każde 1000 mk. lub część tychże	15.—
Za paczki kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi i t. p. (Dz. Urz. nr. 27 z 1920) pobiera się:	
prócz opłaty od wagi jak wyżej, należytość od wartości:	
do 10.000 mk.	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże . . .	25.—

Należytości dodatkowe.

Należytości przy nadaniu.

Polecenie przesyłek pocztowych	5.—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	10.—
b) po nadaniu	15.—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	10.—
b) po nadaniu	15.—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	5.—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	4.—
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościowych, przekazów i paczek	40.—

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w okręgu miejscowym (gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono):	
a) listy wartościowe	
do 500 marek.	3.—
„ 1000 „	5.—
za każde dalsze 1000 mk.	5.—
b) przekazy pocztowe	
do 500 marek.	2.—
„ 1000 „	4.—
za każde dalsze 1000 mk.	2.—

c) przekazy P. K. O.
do 500 marek . . . . 3.—
„ 1000 „ . . . . 5.—
za każde dalsze 1000 mk. . . . . 5.—
d) paczki bez podanej wartości:
do wagi 1 kg. . . . . 5.—
„ „ 5 „ . . . . 15.—
„ „ 10 „ . . . . 30.—
„ „ 15 „ . . . . 50.—
„ „ 20 „ . . . . 70.—
e) paczki z podaną wartością prócz należytości pod d) za każde 1000 mk. wartości . . . . 5.—

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:
a) dla przesyłek listowych i gazet . . . . 50.—
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów . . . . 100.—
c) dla paczek wyłącznie . . . . 200.—

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe itd.

(Patrz Dz. urz. nr. 2 z 1921, strona 27).

Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante" opłata dodatkowa . . . . 5.—

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę. 20.—

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki. . 10.—

Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki . . . . . 10.—

Duplikat poświadczenia nadania . . . . 10.—

Zniesienie lub zmniejszenie pobrania . . . . 10.—

Zawiadomienie o niedoręczalności paczki . . . . 5.—

Zawiadomienie o wydaniu paczki niedoręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy . . . . 5.—

Należytość za pośrednictwo przy ocleniu:
a) przesyłek listowych . . . . 3.—
b) paczek . . . . 6.—

Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku . . . . 20.—

Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę . . . . 10.—

Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej). . . . . 25.—

Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie. . . . . 100.—

Pisma sądowe do stron w Małopolsce.

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu 5.—

b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości . 10.—

Specjalne należytości pocztowe w b. Dzielnicy Pruskiej.

1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania . . . . 10.—

2) Za protestowanie weksli przez pocztę do 5000 mk. 20.—
ponad 5000 mk. 30.—

3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia . . . . 5.—

4) Za nadanie listów poleconych oraz paczek poza godzinami urzędowemi od sztuki . . . . 5.—

5) Poświadczenie nadania zwykłej paczki. . . . . 1.—

6) Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki: należytość jak za doręczenie paczki.

7) Za przyjęcie przesyłki przez listonosza wiejskiego . . . 3.—

8) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszem rozliczeniem się za każdą markę 0.20
najmniej miesięcznie . . . . 5.—

9) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie . . . . . . 25.—

10) Za zastrzeżenie obecności odbiorcy przy ocleniu w urzędzie celnym miesięcznie . . . . 10.—

11) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych . . . . 10.—

12) Za wystawienie legitymacji pocztowej . . . . 5.—

13) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet . . . . . 5.—

14) Za wystawienie pocztowych listów kredytowych . . . 10.—

15) Za jednorazową wypłatę z konta listu kredytowego
należytość zasadnicza . . . . 1.—
i za każde 100 mk. lub część 0.50

16) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.
a) do 10 km. . . . . 20.—
b) ponad 10 km. . . . . 30.—
od 10 kg. do 20 kg.
a) do 10 km. . . . . 40.—
b) ponad 10 km. . . . . 60.—

17) Za jazdę pocztą od kilometra . . . . 10.—

18) Za przyjęcie telegramu przez listonosza wiejskiego . . 3.—

19) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, kwartalnie . . . . 10.—

20) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu, kwartalnie . . . . 20.—

B. Zagraniczna taryfa pocztowa.

1. Listy (bez ograniczenia wagi):
   do wagi 20 gramów . . . . 20.—
   za każde dalsze 20 gramów . . . . 10.—
2. Kartki pocztowe:
   a) pojedyńcze . . . . 12.—
   b) z odpowiedzią . . . . 24.—
3. Druki zwykłe (najwyższa waga 2 kg.)
   za każde 50 gramów . . . . 4.—
4. Czasopisma wysyłane bezpośrednio przez redakcje
   za każde 50 gramów . . . . 2.—
5. Druki dla ociemniałych (najwyższa waga 3 kg.)
   za każde 500 gramów . . . . 2.—
6. Papiery handlowe (najwyższa waga 2 kg.)
   za każde 50 gramów . . . . 4.—
   najmniej jednak . . . . 20.—
7. Próbki towarowe (najwyższa waga 350 gr.)
   za każde 50 gramów . . . . 4.—
   najmniej jednak . . . . 8.—
8. Polecenie przesyłek listowych . . . . 20.—
9. Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):
   a) przy nadaniu . . . . 20.—
   b) po nadaniu . . . . 40.—
10. Należytość za wniesioną reklamację . . . . 40.—
12. Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca) 40.—

Paczki do Czechosłowacji (najwyższa waga 5 kg.)
za 5 kg. paczkę zwykłą . . . . 110.—
„ 5 „ „ ochronną . . . . 165.—
„ 5 „ „ pośpieszną zwykłą . . . . 185.—
„ 5 „ „ „ ochronną . . . . . 240.—

Paczki do Austrji (najwyższa waga 5 kg.)

za 5 kg. paczkę zwykłą	170.—
„ 5 „ „ ochronną	255.—
„ 5 „ „ pośpieszną zwykłą	245.—
„ 5 „ „ „ ochronną	330.—

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

Wewnętrzna taryfa telegraficzna.

Opłata za telegram w obrocie wewnętrznym składa się z opłaty od wyrazu i taksy zasadniczej.

1. Telegramy zamiejscowe i miejscowe zwykłe:
   a) opłata od wyrazu . . . 3.—
   b) taksa zasadnicza . . . 10.—

Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach niedopuszczone.

2. Telegramy zamiejscowe pilne (D):
   a) opłata od wyrazu . . . 9.—
   b) taksa zasadnicza . . . 30.—
3. Zapłacona odpowiedź (Rp.):
   opłata od ilości wyrazów na odpowiedź i taksa zasadnicza 10 mk.
4. Zapłacona odpowiedź pilna (Rpd.):
   opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza 30 mk.
5. Telegramy prasowe:
   opłata od wyrazu o 50% niższa i taksa zasadnicza 3 mk.
6. Telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej:
   opłata od wyrazu 1 mk. i taksa zasadnicza 3 mk.
7. Sprawdzenie telegramu (Tc):
   25% opłaty telegramu zwykłego.
8. Poświadczenie odbioru:
   a) telegraficzne (Pc): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 10 mk.
   b) telegraficzne pilne (Pcd): jak za telegram pilny o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 30 mk.
   c) pocztą (Pcp): jak za list zwykły.
9. Telegramy o kilku adresach (Tm):
   za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegramu zwykłego 20 mk.
   za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegramu pilnego 40 mk.

10. Doręczenie telegramów:

a) w miejscowym okręgu doręczeń bezpłatnie,

b) w zamiejscowym okręgu doręczeń przedpłata nadawcy po 25 mk. od kilometra.

Różnicę między kwotą zapłaconą a rzeczywistemi kosztami ponosi odbiorca.

11. Za nadanie względnie wydanie telegramu przez telefon za każde 100 wyrazów lub część tychże 10 mk.

12. Poświadczenie (pokwitowanie) nadania na osobne żądanie 5 mk.

13. Za dodatkowy odpis telegramu:

za odpis każdych 100 wyrazów lub części po 20 mk.

14. Skrócone adresy kwartalnie 300 mk.

15. Doręczenie telegramów o pewnych porach do oznaczonych dwu miejsc kwartalnie 500 mk.

16. Za cofnięcie telegramu 10 mk.

17. Opłata za pośrednictwo przy nadawaniu telegramów na rachunek wpłaconej zaliczki od każdego telegramu po 5 mk.

18. Za telegramy nadawane na stacjach kolejowych w miejscowościach posiadających państwowe urzędy pocztowo-telegraficzne, może być pobierana opłata dodatkowa na rzecz skarbu kolejowego.

19. Należytość za wniesioną reklamację 10 mk.

III. TARYFA TELEFONICZNA.

A. Wyjaśnienia ogólne.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) sieci lokalnych,

b) połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną, abonament. (Patrz §§ 11—23).

Korzystanie z sieci międzymiastowej — za opłatą od poszczególnej rozmowy. (Patrz §§ 24—31).

§ 2. *Sieci lokalne* służą do stałego porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowem).

Sieć lokalna może posiadać:

a) jedną tylko centralę główną, lub

b) jedną centralę główną, oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. *Centrala główna* sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowem, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze—w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnej stacji, względnie przynależności jej do pewnej sieci lokalnej, należy do kompetencji odnośnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od stacji, dzieli się na dwie strefy:

a) pierwsza strefa (miejska) obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch, lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością	do 100 abonentów	—teren	w promieniu	1	klm.
„ „ „	od 101 do 2.000 abon.	„	„ „	2	„
„ „ „	„ 2.001 wzwyż	„	„ „	3	„

b) druga strefa (zamiejska)—pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkiemi stacjami centralnemi, oraz pomocniczemi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacyj łączących.

B. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Nowoprzybywający abonenci ponoszą częściowo koszta przyłączenia ich do sieci telefonicznej, a mianowicie:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za przyłączenie do centrali niezależnie od ilości abonentów tejże płacą jednorazowo po 2.000 mk. za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji telefonicznej;

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linji telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 2.500 mk.

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 1000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, dostarczenie tychże do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez odnośne organa Ministerstwa Poczt i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 1000 mk.
b) „ „ „ „ mieszkaniu co i „ „ 2000 „
c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i ap. główny 3000 „
d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, oprócz opłaty ryczałtowej (mk. 1000) płaci abonent za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym jak za linję dla aparatu głównego, t. j. na zasadach, wyłuszczonych w § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą odnośnej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne, pod następującemi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej odpowiada systemowi urządzeń centrali państwowej,
b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę znajdują się w jednej posiadłości,
c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6,
d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej,
e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem takowe uskutecznia się za opłatą na zasadach wyłuszczonych w § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Telefonów Państwowych na zasadach dla aparatów dodatkowych (§§ 7, 14 i 17). Obsługa centrali i w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju . . . . . . mk. 1000
b) „ „ do innego pokoju tego samego lokalu „ 2000
c) „ „ do innego lokalu tego samego budynku „ 3000

d) „ „ „ „ budynku na tej samej lub innej posesji prócz ryczałtowej opłaty mk. 1000 (według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
w obrębie strefy pierwszej (miejskiej) . . . . . . mk. 2000
„ „ „ drugiej (zamiejskiej) . . . . . . „ 2500

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązuje uwaga do § 6-go.

§ 10. Opłaty na pokrycie kosztów budowy lub przeniesienia pobierane są przed rozpoczęciem robót i podlegają zwrotowi tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być założony lub oddany do użytku abonenta.

C. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 11. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

a) kategorji abonamentu (§ 12),
b) grupy, do której zaliczona jest dana centrala (§ 13),
c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta (§ 14),
d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 12. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) *Abonament prywatny.* Do tej kategorji należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klijentela niema dostępu do telefonu.

b) *Abonament zbiorowy.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelarjach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) *Abonament publiczny.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach

ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla użytku publiczności.

d) *Abonament towarzyski.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 13. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej stacji centralnej bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej przy ilości abonentów do 50.
II-ej „ „ „ od 51 do 100.
III-ej „ „ „ od 101 do 2000.
IV-ej „ „ „ od 2001 do 5000.
V-ej „ „ „ ponad 5000.

§ 14. Opłata abonamentowa w zależności od kategorji abonamentu (§ 12) i grupy, wynosi w pierwszej strefie (miejskiej):

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny prywatny Mk.	Abonam. kwartalny zbiorowy Mk.	Abonam. kwartalny publiczny Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie we dwójkę Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie we trójkę Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie we czwórkę Mk.
I	do 50	1	300	800	1800	200	150	100
II	od 51—100 . . .	1	700	1400	2800	500	350	300
III	od 101—2000 . . .	2	1400	2700	5700	1000	700	550
IV	od 2001—5000 . .	3	2100	4000	6250	1500	1100	850
V	ponad 5000 . . .	3	3000	5500	7500	2200	1450	1150

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

a) za aparat dodatkowy . . . . mk. 500
b) za dzwonek dodatkowy . . . . „ 100
c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie). „ 100
d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy . . . . „ 200
e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta . . . . „ 200
f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego . . . . „ 500

§ 15. Oznaczona w § 14 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze **opłata za konserwację linji**, a mianowicie:

rocznie po mk. 150 za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji, leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za ½ roku, a za konserwację linji za cały rok.

§ 16. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 15, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,

b) za część linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 17. Jeżeli aparat dodatkowy, umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 14 ponadto opłatę za konserwację linji po 150 mk. rocznie za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 18. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną (§ 8) połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję, łączącą według kategorji abonamentu zbiorowego (§ 12) punkt b) za każdy zaś aparat dodatkowy, załączony do centrali prywatnej po 1000 mk. rocznie.

§ 19. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu (§ 14) i należności za konserwację (§ 15), dopłaca za odległość stacji pomocniczej od stacji centralnej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym	Opłata za odległość rocznie marek
do 10 klm.	2000.—
od 10 do 20 klm.	4000.—
od 20 do 30 „	6000.—
od 30 do 40 „	8000.—

Abonenci stacji pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo korzystać z rozmów z abonentami innych stacyj w obrębie całej sieci lokalnej bez ograniczenia ilości rozmów. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa

komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie wnoszą powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacyj w obrębie tejże sieci lokalnej k a ż d o r a z o w o na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 20. Zaliczenie centrali telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości abonentów danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość abonentów stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość abon. stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca
„ „ „ „ 30/VI „ „ „ „ 1 paźdz.
„ „ „ „ 30/IX „ „ „ „ 1 stycz.

Aparaty służące do użytku osób i instytucyj, należących do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, jako służbowe, przy ustalaniu ilości abonentów nie brane są w rachubę.

§ 21. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia komunikacji u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 22. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni zgodnie z poprzednim paragrafem, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni — usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci, względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu.

Jeżeli aparat został zdjęty, wówczas prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 9 punkt a.

§ 23. Abonenci telefonu nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie ujawnienia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

D. Taryfa opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 24. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek—3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linji powietrznej pomiędzy głównemi stacjami do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według specjalnej instrukcji.

§ 25. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie, mogą być państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę (3 min.) rozmowy międzymiastowej wynosi:

przy odległości do	25 klm.		mk. 40.—
„ „ „	50 „		„ 50.—
„ „ „	100 „		„ 80.—
i za każde dalsze	100 „	po	„ 50.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 26. Abonenci telefonu mogą zamawiać rozmowy międzymiastowe z abonentami z innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się:
za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości,

b) W drugim wypadku:
oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) — ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 30 mk.

§ 27. Jeżeli zamawiający lub wezwany nie stawił się do rozmowy w wyznaczonym terminie, zamówiona rozmowa uważa się za cofniętą przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak w § 26 poz. a).

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych opłata po 10 mk.

E. Rozmównice.

§ 28. Za rozmowy miejscowe t. j. prowadzone z rozmównic z abonentami, załączonymi do tej samej co i rozmównica centrali, pobiera się po 10 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali—według taryfy dla rozmów międzymiastowych (§ 25).

§ 29. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci lub wzywać do rozmównicy znajdującej się w innej miejscowości osoby nie abonujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

a) za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości.

b) za mającą się odbyć rozmowę międzymiastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się zgóry oprócz opłat jak w punkcie a) i b) ponadto:

c) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń—30 mk.

Opłaty według punktu b) zwraca się w całości jedynie w tym wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów; jeśli zaś wezwany do rozmowy się nie zgłosił, postępuje się jak powiedziano w § 27.

F. Sieć podmiejska.

§ 30. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą—za pomocnicze względem centrali miejskiej w Warszawie, jako głównej.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu §§ 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5000.

Warszawa, dnia 4 lipca 1921 r.

Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Stesłowicz.*

103

Rozporządzenie M. P. i T. z dnia 6 czerwca 1921 r. L. 1220/V. w przedmiocie najwyższych wymiarów wagi i podanej wartości przesyłek pocztowych i obciążających te ostatnie kwot pobrania, jak również kwot, przyjmowanych na jeden przekaz.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w obrocie wewnętrznym wszystkie urzędy Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 15 lipca 1921 r. od której to daty tracą moc obowiązującą wszelkie poprzednie zarządzenia, dotyczące tychże norm.

I. Najwyższy wymiar wagi:

listu (zwykłego, poleconego i wartościowego) prywatnego	.	250 gr.
„ „ „ „ urzędowego	.	2 klg.

druków prywatnych	1	„
„ urzędowych	5	„
„ wypukłych dla ociemniałych	3	„
papierów handlowych	1	„
próbek towarowych i przesyłek mieszanych	500	gr.
paczki prywatnej	15	klg.
„ urzędowej	20	„
„ władz i urzędów pocztowych	50	„
„ prywatnej i urzędowej wyłącznie w obrocie między urzędami Województwa Poznańskiego i Pomorskiego	50	„
„ prywatnej i urzędowej wyłącznie w obrocie między polskiemi urzędami Śląska Cieszyńskiego	20	„

II. Najwyższy wymiar podanej wartości:

paczki lub listu prywatnego	25.000	mk.
„ „ „ urzędowego wogóle	100.000	„
„ „ „ Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej	nieograniczona	
„ „ „ Pocztowej Kasy Oszczędności	„	
„ „ „ Władz i urzędów pocztowych	„	

III. Najwyższy wymiar kwoty, przekazywanej za pomocą:

jednego przekazu pocztowego	25.000	mk.
„ „ Pocztowej Kasy Oszczędności	100.000	„

IV. Najwyższy wymiar kwoty pobrania, obciążającego:

paczkę	25.000	„

Minister w. z. *Dobrowolski* w. z.

104

Roporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 22 czerwca 1921 r. L. 1337/V. w sprawie zmiany artykułu 7 rozporządzenia z dnia 23 września 1920 r. L. 25037/1843/II. w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. urz. nr. 44 z roku 1919), zarządzam co następuje:

§ 1.

Artykuł 7 rozporządzenia z dnia 23 września 1920 r. nr. 25037/1843/II. (Dz. urz. nr. 26 z roku 1920) otrzymuje następujące brzmienie:

W sprawie uwierzytelnienia zagranicznych pełnomocnictw pocztowych w szczególności tych, mocą których osoby osiadłe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zostają upoważnione przez zagraniczne firmy i przedsiębiorstwa do podejmowania przesyłek nadchodzących do Polski pod adresem odnośnych firm i przedsiębiorstw, miarodajne są w pierw-

szym rzędzie przepisy legalizacyjne, które w drodze konwencji zostały ustalone między Polską a państwem w którem odnośna firma lub przedsiębiorstwo ma swoją główną siedzibę, lub w którem wystawia się pełnomocnictwo pocztowe. W braku odnośnej konwencji, podpisy mocodawców na pełnomocnictwach pocztowych zagranicznych winny być zawsze poświadczone przez uprawnioną do tego władzę miejscową zagraniczną a nadto o ile pełnomocnictwo wystawione jest przez osobę prawną (firmę, spółkę, przedsiębiorstwo, towarzystwo, instytucję i t. d.) władza miejscowa winna oprócz poświadczenia podpisu stwierdzić uprawnienie osób, które podpisały pełnomocnictwo, do wystawienia tego pełnomocnictwa w imieniu danej osoby prawnej. Nadto musi być pełnomocnictwo zaopatrzone klauzulą legalizacyjną miejscowego poselstwa polskiego, konsulatu lub agencji konsularnej, która to klauzula oprócz poświadczenia podpisu właściwej władzy zagranicznej ma zawierać zaświadczenie, że dane pełnomocnictwo pocztowe zostało sporządzone zgodnie z prawami danego państwa zagranicznego.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: *Stesłowicz* w. z.

Okólniki.

Znalezienie pieczęci i plombownicy.

Zaginione pieczęcie i plombownica urzędu pocztowego Drohiczyn z Okręgu Wileńskiej Dyrekcji poczt i telegrafów w Grodnie, (co ogłoszono w dzienniku urzędowym nr. 4 z roku 1921), obecnie odnalazły się, jednak z użycia je wycofano.

(nr. 1550/V z 4 lipca 1921).

Wykaz książeczek wkładkowych Pocztowej Kasy Oszczędności, na które wypłaty doraźne są wzbronione.

№ książ.	Miejsce wystawienia	Dzień wystawienia	Nazwisko i imię	Kwota		UWAGA
				mk.	f.	
1136	P. K. O.	23/II 1920	Hejman Konstancja	1456		skradziona
99780	Żwaroń	23 VI 1920	Bury Józef, jako Komitet Kościelny w Żwaronie	1772		zagubiona
152235	Warszawa 1	15/IV 1920	Machonbaum Ignacy	70		„

Obacz uwagę pod tym samym napisem w nr. 34 z 1920, str. 474.

Wykaz urzędów pocztowo-telegraficznych, w których po czasowem zwinięciu ponownie uruchomiono działy telegraficzny i telefoniczny.

Objaśnienie: Tgf. = telegraf. Tfn. = telefon.

Nazwa urzędu	Dyrekcja	Czynny w dziale	
		Tgf.	Tfn.
Koniuszki Siemianowskie	Lwów	I	—
Milatyn Nowy . .	„	—	I

Wykaz zwiniętych czasowo urzędów pocztowych i telegraficznych nr. 1 (Dz. urz. M. P. T. nr. 19 z 1920) należy odpowiednio poprawić.

(nr. 2128/IX z 25 czerwca 1921).

Zwinięcie urzędu pocztowo-telegraficznego „Chrostkowo" pow. Rypin.

Z dniem 17 czerwca b. r. zwinięto urząd pocztowo-telegraficzny Chrostkowo pow. Rypin, w obrębie Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Okręg doręczeń tego urzędu przydzielono do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Rypinie, dokąd wszelkie przesyłki pocztowe dla miejscowości przynależnych do zwiniętego urzędu kierować należy.

(nr. IV/1722 z 27 czerwca 1921).

Przesyłki listowe do Mandżurji.

Niektóre urzędy pocztowe nie przyjmują korespondencji do Mandżurji zwłaszcza do miasta Charbina w mniemaniu, że obszar ten jest zajęty przez władze sowieckie.

Ponieważ Mandżurja nie podlega rządowi sowieckiemu, należy przyjmować do przewozu przesyłki listowe adresowane do miejscowości położonych w Mandżurji i miejscowości leżących nad rzeką graniczną Amurem, a w szczególności do miast: Aigun, Błagowieszczeńsk, Chabarowsk, Charbin, Kurin, Mukden, Nikolsk Ussurski, Razdolnoje, Ussuri, Władywostok, Zizichar.

Odnośne przesyłki odprawia Urząd wymiany Warszawa 1 w odsyłkach swoich do Władywostoku.

(nr. 3476/IV z 28 czerwca 1921).

Zmiany w międzynarodowym ruchu telegraficznym.

Według telegraficznego zawiadomienia Międzynarodowego Biura Unji Telegraficznej w Bernie (Szwajcarja) z 22 czerwca b. r. nr. 85 kabel Féroë — Islandja naprawiony.

(nr. 2226/IX z 27 czerwca 1921).

Skróty adresów dla telegramów służbowych instytucyj pocztowo-telegraficznych

Ponieważ nie wszystkim urzędom pocztowo-telegraficznym znane są skróty adresów dla telegramów służbowych instytucyj pocztowych, telegraficznych i telefonicznych ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów N-r 8 z 1919 r. str. 19, przeto przypomina się je i poleca używać przy nadawaniu telegramów służbowych według niżej zamieszczonego wzoru:

W Y K A Z
skróconych adresów dla telegramów służbowych.

Właściwe adresy	Skrócone adresy
Ministerstwo Poczt i Telegrafów	Minpot
Okręgowe Dyrekcje Poczt i Telegrafów	Okredyr
Prezes okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów	Preokredyr
Zarząd Techniczny Telegrafów i Telefonów	Zatechtel
Dyrektor Urzędu Telegraficznego	Dyrtel
Dyrektor Urzędu Pocztowego	Dyrpot
Kierownik Urzędu Telegraficznego	Kierut
Kierownik Urzędu Pocztowego	Kierup
Kierownik Sieci Telefonicznej	Kierutel
Dyrektor Urzędu Telefonów Międzymiast. w Warszawie	Dyrtelins
Pocztowa Kasa Oszczędności	Poko

(Nr. 1947/IX z 30 czerwca 1921 r.)

Wiadomości osobowe.

Zwolnienia:

Parkot Henryk, urzędnik XI st. sł. w Izbie Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy, na własną prośbę.

Sprostowanie.

W dz. urz. M. P. i T. nr 31 na str. 536, w wierszu 14 i 15 z góry, w ust. a) i b) zamiast „wypłaty”, ma być: „wpłaty”.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie.

TREŚĆ: Ofiary.

Ofiary na powstańców górnośląskich.

Za pośrednictwem Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie złożyły urzędy pocztowe:

Nieszawa 5000 mk., Osięciny 1000 mk., Piotrków Kuj. 5890 mk.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie.

TREŚĆ: Konkursy.

Konkursy.

Na posadę:

1) Kierownika urzędu pocztowego w Tyszowcach ziemi Lubelskiej. Ubiegać się mogą urzędnicy X st. sł. Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie dwa tygodnie.
(nr. IV/2295 z 15 czerwca 1921).

2) Kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego IV kl. w Dorohusku z uposażeniem IX st. służbowego. Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie, cztery tygodnie.
(nr. I/4314 z 25 czerwca 1921).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Ostateczny termin do wnoszenia próśb o zaliczenie lat służby spędzonej w b. zaborze austrjackim. Kradzież legitymacji kolejowej. Mianowania.

Ostateczny termin do wnoszenia prośb o zaliczenie lat służby spędzonej w b. zaborze austr.

Mimo okólników i urgensów nie wszyscy urzędnicy grupy C. D. E. przedłożyli prośby o zaliczenie lat służby spędzonej w b. zaborze austr. do wysługi lat w myśl ustawy z 13 lipca 1920. Wobec tego ustanawia się ostateczny termin do 31 lipca 1921. Nieprzedłożenie w terminie wyż podanym prośby o zaliczenie do wysługi lat czasu służby spędzonej w b. zaborze austr. pociągnie za sobą wstrzymanie wypłaty zaliczki wypłacanej dotychczas a conto należytości za wysługę lat.
(nr. 26907/11a z 19 czerwca 1921).

Kradzież legitymacji kolejowej.

Starszemu oficjałowi pocztowemu I kl. Leopoldzie Krynickiej ze Lwowa 8 skradziono legitymację kolejową nr. 1289 wystawioną 22 lutego 1921 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Legitymujących się powyższą legitymacją należy oddać władzy bezpieczeństwa i donieść Lwowskiej Dyrekcji poczt i telegrafów.
(nr. 70669/2a z 27 czerwca 1921).

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Zarządca pocztowy *Kostrakiewicz Mikołaj* st. zarządcą poczt. Kontrolorowie pocztowi: *Strokoń Antoni* i *Sassower Adolf* oraz st. oficjał poczt. II kl. *Hołojda Andrzej* st. kontrolorami pocztowymi, st. oficjałowie pocztowi II kl. *Janowicz Jan*, *Ortyński Stefan*, *Zbożil Józef*, *Kuźma Mikołaj*, *Keller Józef*, *Biłoch Piotr*, *Sierociński Eugeniusz*, *Koronowicz Mieczysław*, *Chomicki Jarosław*, *Sawicki Jan*, *Budzynowski Leonard*, *Kostecki Adam*, *Rychter Włodzimierz*, *Rehorowski Jan*, *Kahane Mojżesz*, *Kozachorski Gustaw*, *Grudnicki Walerjan*, *Niewiadomski Teodor*, *Łados Marcin*, *Schneigert Leopold*, *Mohr Władysław*, *Babel Gustaw*, *Brunn Alfred*, *Ossowski Józef*, *Runiewicz Józef*, *Uhrynowski Jan*, *Kocyłowski Tomasz*, *Sroczyński Mieczysław*, *Weich Ludwik*, *Wadyński Stanisław*, *Moszoro Antoni*, *Bayer Franciszek*, *Kimerman Henryk*, *Prager Leon*, *Galanter Mojżesz*, *Szamata Eligiusz*, *Rubisch Ascher*, *Witkowski Maksymiljan*, *Sabella Jan*, *Kmicikiewicz Konstanty*, *Stog Jan*, *Mehrer Jakób*, *Falik Józef*, *Jäger Natan*, *Zimmerman Majer*, *Schorr Seweryn*, *Kolankowski Aitel*, *Stojałowski Włodzimierz*, *Jakiemczuk Ignacy*, *Lubczak Jan*, *Tillinger Dawid*, *Bielecki Kuryzma*, *Wawryk Dymitr*, *Skopowski Władysław*, *Kamieński Romuald*, *Höhne Wiktor*, *Hordyński Aleksander*, *Doening Kazimierz*, *Bachman Henryk*, *Pitułko Jan*, *Troć Konstanty*, *Kolouszek Wiktor*, *Kantor Felicjan*, *Gruszczyński Jan*, *Nider Maksymilian*, *Senatowicz Zenon*, *Szydłowski Jan*, *Leszczyński Karol*, *Rudeński Władysław*, *Freund Marjan*, *Löwner Juda*, *Laskowski Stanisław*, *Skrzyszowski Eugieniusz*, *Drozdowski Ludwik*, *Zbrożek Józef*, *Gawacki Jan*, *Moskwiński Kazimierz*, *Minczakiewicz Aleksander*, *Monasterski Leon*, *Kłodnicki Antoni*, *Schultis Bronisław*, *Marszalik Mieczysław*, *Kielawa Franciszek*, *Daniłowicz Zenon*, *Mokrzycki Wacław*, *Teyster Roman*, *Wójcicki Roman*, *Walas Franciszek*, *Adamowicz Józef*, *Polechowicz Stanisław*, *Kisielewicz Wincenty*, *Smereczyński Konstanty*, *Issakiewicz Jan*, *Janowski Józef*, *Szkoda Franciszek*, *Nawratil Marja*, *Krzemień Józef*, *Mahl Maksymiljan*, *Weinreder Gustaw*, *Tarnawiecki Juljan*, — starszymi oficjałami poczt. I kl.; b. adjunktka: *Bilinkiewicz Anna* st. oficj. poczt. II kl., prow. asystent pocztowy *Tycowa Marja*, b. pocztmistrz *Pasiecznik Andrzej*, b. adjunkt *Mosiuk Piotr* i *Chomyszyn Mikołaj*, b. oficjant: *Kozowis Aftanazy*, b. pocztmistrz *Kasanowski Tadeusz*, oficjałami pocztowymi, kancelista: *Birkman Edward*, oficjałem kancelaryjnym, b. adjunkt *Dorożowski Teodor*, i b. oficjant *Gruber Izaak* asystentami pocztowymi; zarządcą pocztowym w Sokalu: st. kontr. poczt. w VII randze *Safiak Roman*, kierownikami urzędów pocztowych: w Moszkowie asyst. *Bukowski Emil*, w Krystynopolu asyst. *Gogolewski Stanisław*, w Uściu zielonem oficjał *Stuchły Władysław*, Narajowie, asystent *Rupp Emil*, w Niemirowie, asyst. *Bardaj Franciszek*, w Tucholce asyst. *Cieplik Wiktor*, w Żelechowie wielkim asyst. *Wilczyński Teofil*, w Pomorzanach asyst. *Utzig Kazimierz*.

Cena niniejszego numeru 10 mk.

PRENUMERATA.

Prenumerata Dziennika Urzędowego M. P. i T. na III kwartał 1921 r. wynosi 120 marek.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.